

og rokxa um Suðuroynna, men at bógva har, tað kunnu tit ikki”.

- Tá tað kemur til at búseta seg á oynni, haldi eg, suðuroyingar meira hava orðini í munnum enn handlingina í sinninum. Tað er, sum um mann sigur: “báturin søkkur, men vit fara ikki at gera nakað fyri at halda honum flótandi”, sigur Finn Johannesen.

Guðmundur flutti suður at leiða háskúlan

Á sumri 2016 sá ein nýggjur ítróttaháskúli dagsins ljós í Vági, sum má sigast at hava verið ein sólskinssøga. Ung fólk úr øllum Føroyum hava roynt seg á skúlanum, og síðan summarið 2017 hevur bíðilistin verið langur.

Tá nýggi háskúlin varð settur á stovn, varð søkt eftir einum leiðara til skúlan. Hetta starvið ljóðaði spennandi fyri havnarmannin og íðkaran, Guðmund Joensen, sum annars einki samband hevði við Suðuroynna tá. Hann fekk starvið, og við skúlaársbyrjan flutti hann til Vágs. Tað fyrsta árið pendlaði hann millum Vág og Havnina, tí konan og børnini enn búðu í Havn, men á sumri í 2017 flutti familjan eisini suður, og tey stórttrívast har í dag.

Fólk trúðu ikki uppá skúlan

Sjálvur hevði Guðmundur Joensen ongar beinleiðis stúranir ella fordómar um at flyta suður, men hann minnst, at onnur fólk norðan fyri fjørðin ikki trúðu uppá visiónina um ein nýggjan ítróttaháskúla í Suðuroynni.

- Sera nógv fólk úr Havnini søgdu við meg, at eingin fór at tíma at koma suður fyri at ganga í skúla. Men hesar fordómarnar havi eg gott nokk fingið avsannaðar, sigur hann.

Gamlir næmingar vitja

Eftirspurningurin eftir at sleppa at ganga á Ítróttaháskúlanum í Suðuroy er nevnliga ógvuliga

Guðmundur Joensen flutti til Vágs í 2016, tá hann tók við starvinum sum leiðari á Ítróttaháskúlanum í Suðuroy

stórus – bæði millum føroyingar og útlendingar. Guðmundur Joensen upplivir, at næmingarnir sum heild eru sera væl nøgdir við upphaldið á háskúlanum.

- Eg mæti javnan gomlum næmingum í dag, sum enn ferðast suður, tí teir hava fingið so góðar upplivingar og góð sambond á oynni. Har eru enn tá næmingar, sum eru fluttir til Vágs aftaná at hava gingið á Ítróttaháskúlanum, fortelur hann.

Eingin orsök at fylgja við streyminum

Finn Johannesen heldur ikki, at mann skal lata seg ávirka av rákinum og avbjóðingunum við demografiini, fólkafráflyting og arbeiðsloysi.

- Mann má gera tað, mann hevur hug til at gera. Tað gevur onga meining at flyta til Havnar, bara tí øll hini flyta til Havnar, sigur klaksvíkingurin.

Finn Johannesen undirheldur runt alt landið sum klovnurin Bubu, og hann lesur á Fróðskaparsetrinum í Havn. Hann kennir seg ikki avmarkaðan við sínari adressu í Suðuroynni, tí túrurin norður við Smyrli tekur bara tveir tímar.

- Hóast eg bógvi í Vági, rokni eg við, at eg brúki hentleikarnar í miðbýnum í Havn meira, enn ein havnarmaður brúkar teir. Tað er bara at seta seg umborð á

Smyril og koyra har, mann skal. Eg kann brúka hentleikarnar í miðstaðarøkinum, áðrenn eg fari á Setrið, í pausuni ella áðrenn eg fari suður aftur, vísir Finn Johannesen á.

Vón er fyri framman

Guðmundur Joensen og Finn Johannesen eru báðir tveir bjartskygdir og vónríkir um framtíðina hjá Suðuroynni.

- Tað er heilt givið, at um samfelagið hevur tað nøknlunda, sum tað hevur nú, so kann mann byrja uppá suðuroyartunnlin innan fá ár. Ein undirsjóvartunnill kann gera alt so nógv lættari. Tá kann mann bógva her, arbeiða í Havn og fara til ítrótt o.a. allastaðni í landinum, sigur Finn Johannesen.

Guðmundur Joensen vísir á positivu gongdina við nýggju verkætlanunum í Vági sum Ítróttaháskúlanum, Páls Høll og Marghøll. Hann heldur, at har er eitt grundleggjandi ting, sum kann gera, at menningin í Vági kann nørast víðari.

- Nú stendur ein ferðavinna og trippar á gáttini til at kunna eksplodera í Vági. Tað fer hon at gera í ein vissan mun, men bústaðarmøguleikar til ferðafólk eru ein fyritleyrt, sum manglar, fyri at tað skal kunna blíva til eina ítøkiliga vinnu.

- Tað hevur stóran týðning, at vit øll hála hesa línuna í felag, líka sum mann hevur gjørt seinastu árin. Mann má trúgva uppá tað, sum mann hevur sett í sving, og positiva avleiðingin hevur víst seg, og hon skal nokk eisini vísa seg í framtíðini. So fer Vágsbygd at blóma enn meira, sigur leiðarin á Ítróttaháskúlanum í Suðuroy, Guðmundur Joensen.